

Motion till riksdagen

1988/89:A418

av Gunnar Björk och Karin Starrin (båda c)

Skärgården i södra Norrland

I kustbandet utanför Gävleborg dvs vid såväl Gästrike- som Hälsingekusten som kallas Jungfrukusten har befolkningen minskat kraftigt de senaste årtiondena. Antalet aktiva fiskare har t.ex. minskat kraftigt i orter som Bönan, Utvalnäs, Mellanfjärden, Skärså, Enånger för att bara nämna några orter, dvs i Söderhamns, Hudiksvalls och Gävle kommuner.

Antalet fyrplatser i landet som bebos är också allt färre. Som exempel på den minskning som skett i vårt område kan nämnas att fyrplatser som Björn och Eggesund inte längre bebos under hela året. Skärgårdsproblemen rymmer i sig mycket av glesbygdsproblem, men i vissa avseenden olika till sin natur.

Ett problem som berör kusten utanför Gävleborg är det lilla antalet väderleksstationer. Detta gäller hela kuststräckan från Ålands hav till Kvarken. Detta har försämrat servicen till sjöfarare och dem som arbetar efter Gästrike–Hälsinge-kusten.

Av kustbevakningen krävs ökade insatser på grund av det ökade antalet fritidsbåtar. Vi är angelägna att peka på den stora betydelse som kustbevakningen har för vårt län. Automatisering av fyrary utanför Gävleborgskusten har minskat möjligheterna att upptäcka främmande verksamheter.

Vad som i vårt län kännetecknar avsaknaden av en skärgårdspolitik är att flera statliga organ som tullverket, domänverket, sjöfartsverket, SMHI, naturvårdsverket, fortifikationsförvaltningen, byggnadsstyrelsen, fiskeristyrelsen, vägverket för att nämna några dåligt samordnar sin verksamhet, särskilt vid organisationsförändringar.

Med denna uppdelning, utan samordning värd namnet, agerar varje statlig verksamhet för sig vilket leder till att skärgården och kustbandet dör ut. Därefter får vi med konstlade medel skjuta till stora belopp för att reparera skador som samhällsplaneringen orsakar.

Visserligen har vi fått en bestämmelse som säger att de statliga verken måste tala med sina respektive länsstyrelser innan de vidtar en avveckling inom sitt ansvarsområde. Men utvecklingen visar att detta inte räcker. Länsstyrelserna har inte medel att sätta makt bakom orden. Ytterligare åtgärder måste till för att stoppa den sektorsvisa successiva avfolkningen av våra kuster och öar.

Jungfrukusten har blivit ett väl inarbetat begrepp särskilt för turistverksamheten. Genom en samordning på det området kan man nu bättre se vad som är intressant ur turistsynpunkt. Men det blir ofta dyra investeringar och insatser som måste till därför att avfolkningen redan gått så långt.

Det är angeläget att vi får en samlad skärgårdspolitik. Vi anser att denna fråga bör bli föremål för en särskild utredning.

Mot. 1988/89
A418

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om en sammanhållen skärgårdspolitik för södra Norrland.

Stockholm den 11 januari 1989

Gunnar Björk (c)

Karin Starrin (c)